

ERC: ELS QUE DIUEN FUGIR DE LA MONARQUIA ES COMPORTEN COM SENYORS FEUDALS

Esperem que no vulguin recuperar també el “dret de
cuixa” ...

El dissabte, dia 25 de març, la premsa ens despertava amb uns titulars no tan sorprenents per la informació sobre el pagament d'una quota al partit per part dels càrrecs polítics i de confiança de la Generalitat de Catalunya, sinó per la reclamació d'aquest tribut (perdó... donació) a alguns treballadors i treballadores temporals dels departaments dirigits per Esquerra Republicana de Catalunya no necessàriament afiliats al partit.

El Secretari d'organització d'ERC, Sr. Xavier Vendrell, actual Secretari General del departament de Presidència, reconeix l'existència d'aquesta pràctica i la justifica en la decisió presa en el Consell Nacional del partit del passat 17 de desembre de 2005. Així, per donar compliment a aquest mandat, s'ha demanat per escrit a aquelles persones que no han pagat el seu tribut, que ho facin. Hi ha tantes coses a dir... però.

Entenem que tothom, des de la seva inviolable llibertat personal, pot decidir afiliar-se a un partit i que això comporta l'acceptació dels seus estatuts i normes internes de funcionament. Entenem que qui les accepta, ha d'acomplir-les. Entenem que qui no les accepta... ha de qüestionar-les pels canals previstos o renunciar a la seva afiliació. Entenem doncs que, ens agradi o no com funciona internament ERC, els afiliats que han estat informats d'aquest

funcionament i l'han acceptat, siguin requerits com a militants pel propi partit per a l'acompliment de les obligacions que voluntàriament han subscrit.

Seguint el mateix fil, no se'ns acut cap argument legal pel qual un partit pot exigir el pagament de cap tipus de quota a una persona no afiliada, per tant, no lligada formal ni documentalment amb aquest partit. I encara menys, no se'ns acut cap argument legal pel qual es pugui donar per finalitzada la relació laboral d'un treballador o treballadora que no sigui pels motius previstos per la normativa vigent, alguns dels quals són ben clars: els interins cessen quan un funcionari ocupa la vacant, i els treballadors laborals amb contracte d'obra o serveis, quan finalitza l'obra o servei.

Ens importa bastant poc que el Sr. Xavier Vendrell tingui un càrrec en

el seu partit. El que ens importa és que també és un alt càrrec de la Generalitat de Catalunya que té, entre les seves principals atribucions, ésser el màxim òrgan en matèria de personal del seu departament... QUIN MALSON!!

Acceptar que aquests treballadors, interins i laborals, a qui sembla que se'ls hagi fet un favor en contractar-los, paguin un tribut al seu senyor, és com acceptar que la única justificació de la contractació és la relació amb un determinat partit, la qual cosa violaria els principis d'igualtat, mèrit i capacitat que ha de presidir les ofertes d'ocupació públiques. Voler cobrar-los tribut és reconèixer que l'únic motiu de la contractació o la millora és la relació amb el partit i no la seva idoneïtat i capacitat i això, perdoneu, però podria ser prevaricació. Si, en aquest escenari, un impagament és motiu de sanció laboral, ja no només la contractació sinó també l'acomiadament són carn de tribunals.

O sigui que... com algú li haurà explicat, esperem, al Sr. Vendrell, aquest tema millor que no ho toquéssim massa més i que cadascú assumeixi les seves funcions de pota i, sobretot, les responsabilitats polítiques que li pertoquen.

Pel que fa als càrrecs polítics i de confiança, no cal que us expliquem massa cosa... de tot n'hi ha. El desconeixement que tenen alguns sobre el funcionament intern de l'administració pública, de les seves normes i limitacions legals, de la necessitat d'ajustar les seves actuacions a principis inviolables com ara la imparcialitat i altres termes que, per a molts, sonen realment a xinés... no fan més que evidenciar la necessitat que hi hagi treballadors i treballadores que facin d'aquests principis elements que han de

restar fora del mercadeig, dels partits, dels tributs i de les quotes a fundacions i el que és més important... que ningú els pugui amenaçar amb rescindir el seu contracte de treball.

I parlant de tributs... esperem que no es refereixin a segons què, quan diuen que hem de protegir i recuperar les nostres tradicions.

A partir del segle XII, els senyors feudals dominen totalment les terres catalanes. Entre aquests, s'estableixen unes relacions jeràrquiques perfectament marcades, des del comte d'un gran territori fins als petits nobles. A baix de tot de la piràmide, els remences o serfs lligats a la gleba, obligats a residir de per vida al predi que conreaven i sotmesos a tots els impostos, tributs i obligacions amb què els senyors i eclesiàstics els lligaven. Entre ells, el "dret de cuixa"

En els temps feudals, els nobles tenien el costum de fer valer sobre els seus vassalls un dels privilegis més humiliants per aquests, i que formava part dels famosos "mals Usos": el tan renombrat "Dret de Cuixa" i no hi havia res a fer, perquè en aquell temps, la gent del poble no tenia cap dret i ningú no escoltava les seves queixes.

I la resta de partits, què? A vosaltres no us havia convocat mai un càrrec de CIU per, sota una pretesa informació relativa a l'organització del vostre servei, acabar informant-vos d'algun acte de la campanya electoral del seu partit?

Els que ara posen a la diana a ERC, us penseu que són millors?: en tot cas, no són tan ingenus i fan coses semblants, però d'amagat... senzillament tenen més anys d'experiència.